

Cartografia dels drets

Drets laborals

Índex global dels drets laborals

L'Índex Global dels Drets, de la CIB, mostra quina és la pitjor palanca del món per treballar, mitjançant la classificació de 139 països en una escala de 1 a 5 basada en el grau de respecte dels drets dels treballadors.

Font: www.labordemocracy.com/indicators

5+
Drets no garantits a causa de la desintegració de l'estat de dret

Els drets dels treballadors i les treballadores als països classificats en el grup +5 estan igual de limitats que els països del grup +5. No obstant això, als països del grup +5 la situació està vinculada a certes institucions disfuncionals com a resultat d'un conflicte intern o una ocupació militar. Per exemple, a la República Centreafricana, el març del 2013, l'aliança rebel Séléka va ocupar la capital i va enderrocar el president François Bozizé. Després d'aquesta febre, els líders de l'exercit es van repartir el poder i la capacitat d'execució es va debilitar.

5
Drets no garantits

Els països classificats en el grup 5 són els pitjors països del món per treballar. Si bé la legislació pot enumerar certs drets, els treballadors i les treballadores no hi tenen accés i, en tot cas, exposats a una vigilància autocràtica i a uns pretenciosos laborals rígides. Un exemple clar és el de Colòmbia, on en els últims dos decennis ha estat víctima d'atrocitats per la seva lluita sindical més de 2.000 sindicalistes i més de 1.181 han estat víctimes d'un desaparició forçosa. En més del 90% dels casos els responsables no han estat jutjats.

4
Violacions sistemàtiques dels drets

Els treballadors i les treballadores dels països del grup 4 han denunciat violacions sistemàtiques. El govern i/o les empreses estan fermament decidits a fer callar la veu col·lectiva dels treballadors i les treballadores posant en perill els seus drets fonamentals. Per exemple, a Kuwait, els treballadors immigrants que representen el 40% de la població del país, estan exclosos dels drets a la negociació col·lectiva. Cal dir, però, que els treballadors de nacionalitat kuwaitiana també són víctimes d'amenaçes, intimidació, empresament i multes pel fet d'exercir el seu dret a la vaga reconegut en la legislació del país.

3
Violacions regulars dels drets

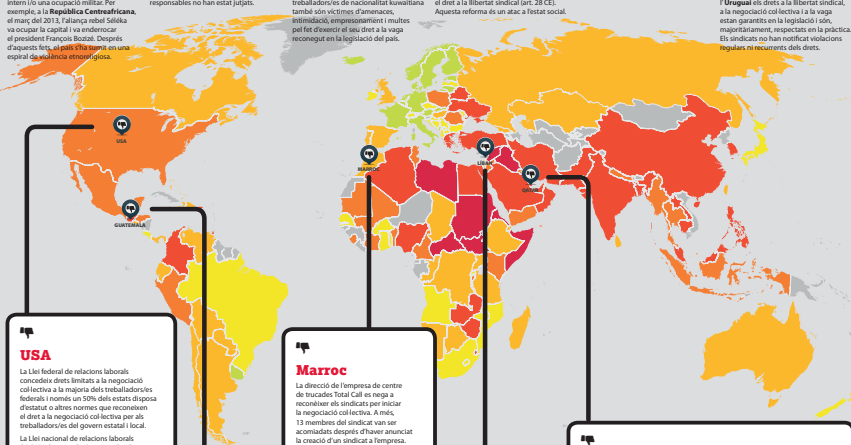
El govern i/o les empreses interfereixen amb regularitat en els drets laborals col·lectius o no garanteixen plenament aspectes importants d'aquests drets. Estan sent deficients en la legislació i/o en les mesures pràctiques que possibiliten les violacions freqüents. N'és un exemple Espanya, on la reforma laboral, aprovada pel Govern, viola el dret al treball (art. 35 de la Constitució espanyola), el dret a la negociació col·lectiva (art. 37 CE) i el dret a la llibertat sindical (art. 28 CE). Aquesta reforma és un atac a l'estat social.

2
Violacions repetides dels drets

Certs drets han estat objecte d'atacs repetits per part del govern i/o les empreses. Han sorgent la falta per aconseguir uns condicions laborals millors. Un exemple és el Japó, on la central nacional sindical, la Japanese Trade Union Confederation (JTUC-RENGO), indica haver estat testimoni de molts casos de discriminació contra sindicalistes o activistes. Amb freqüència, les empreses se neguen a negociar de bona fe.

1
Violacions irregulars dels drets

Els drets laborals col·lectius estan, en general, garantits. Els treballadors i les treballadores poden sindicalitzar-se lliurement i defensar els seus drets de manera col·lectiva amb el govern i/o les empreses i poden interactuar millors en les seves condicions laborals per mitjà de la negociació col·lectiva. Les violacions dels drets dels treballadors i les treballadores no són freqüents, però no es produïen de manera regular. A l'Oman, els drets a la llibertat sindical, a la negociació col·lectiva i a la vaga estan garantits en la legislació i són, majoritàriament, respectats en la pràctica. Els sindicats no han notificat violacions regulars ni recurrents dels drets.

USA

La Llei federal de relacions laborals concedeix drets limitats a la negociació col·lectiva a la majoria dels treballadors i treballadores federals i només un 10% dels estats disposa d'actes o altres normes que reconeixen el dret a la negociació col·lectiva per als treballadors i les treballadores del govern estatal i local.

La Llei nacional de relacions laborals (NLRA) diversos declarans judicials que interpreten la llei imposen restriccions a la flexibilitat del dret a la vaga per donar suport a la sindicalització o el reconeixement del sindicat. La llei també fa pagar als ocupadors i substituir els treballadors en vaga per altres de forma permanent.

Marroc

La direcció de l'empresa de centre de trucades Total Call es nega a reconèixer els sindicats per iniciar la negociació col·lectiva. A més, 13 membres del sindicat van ser acorçats després d'haver anunciat la creació d'un sindicat a l'empresa.

Qatar

La mà d'obra migrant representa el 94% de la força laboral a Qatar, que, aproximadament, es situa en 1,2 milions de treballadors i treballadores. Més que segons aquest, ja que es continuen reclutant treballadors i treballadores del sud d'Àsia, però a la construcció de les infraestructures i els estats per a la Copa Mundial de Futbol del 2022. Com molts altres treballadors migrants a la regió del Golf, han de fer front a polítiques i pràctiques severes i discriminatòries que vulneren els seus drets humans i laborals fonamentals, incloent-hi la llibertat d'associació. fins i tot els treballadors de Qatar gaudien de drets limitats en aquest àmbit. Molts tenen prohibit formar un sindicat o afiliar-s'hi a causa de les exclosions categoritzades previstes a la llei. A la pràctica, el 90% de la mà d'obra total no gaudeix del dret a formar un sindicat o a afiliar-s'hi.

Guatemala

Els líders i membres dels sindicats s'enfronten a actes de violència física, amenaçes i segrestos. Almenys 13 sindicalistes han estat assassinats des de els últims sis anys.

Liban

Les treballadores domèstiques migrants denuncien el treball forçat, l'empresament o el estatut en el pagament del salari, el tancament forçat al lloc de treball, la negociació de temps lliure i la confiscació del passaport. En alguns casos, físics i sexuals també són freqüents.

Font: www.labordemocracy.com/indicators